

Formandsberetning 2022

v. formand Ida Røikjær Gammelmark

Kære alle,

Hermed en lille formandsberetning fra mine første måneder som formand for Landsforeningen, inden Henning tog over.

Jeg vil som det første række en stor tak til bestyrelsen for at tage så såre godt imod mig, da jeg tiltrådte som formand i forsommeren sidste år. Det er ikke et let skifte at gå fra en rutineret, garvet type som Ole, der har erfaring, viden og visdom, til et ungt menneske som jeg selv, stadig meget grøn i det meste af min færden, og endda med to små børn og studier. Ikke desto mindre har jeg følt mig meget bæret og haft meget mod på den opgave, der er blevet stillet. Jeg er ikke i tvivl om, at jeg i samarbejde med de gode kræfter i foreningen kan videreføre det gode arbejde, og jeg er meget stolt over at være en del af det flittige og kloge selskab her. Landsforeningen er helt særlig, med sin åbenhed og uhøjtidelige tilgang til formidlingen af Martin A. Hansens forfatterskab, der – som jeg forstår ham – er helt den rette ånd. Enhver der har læst det fine, hudflettende lille essay Jakob Ærlig og andre gode bøger ved, at Hansen havde lidet til overs for litterær dømmesygge og selvhævdende, snobbet litteratur-formidling.

En særlig tak skal lyde til Henning for at tage opgaven som konstitueret formand så kyndigt på sig. Jeg har været helt rolig hele min barsel og vidst, at foreningen var i vældigt gode hænder. Mette Lise – også en stor tak for dit utrættelige engagement i at udbrede kendskabet til din fars forfatterskab. Det er en arv du forvalter både smukt, klogt og helt ufatteligt generøst, og nu også alene som allernærmeste familie. Du skal vide, at du har min dybeste respekt og opbakning til dine ønsker for din fars eftermæle. Og kære medlemmer – tak for, at I læser Martin A. Hansen, tak fordi I besøger digterruter og gravstene, samlinger og seminarer rundt om i landet. Det er kærligheden og glæden ved fortællingerne og tankerne, der lader en forfatter slå rod i den nye generation.

Jeg ved, at Henning vil fortælle om én af 2021's helt store højdepunkter for Landsforeningen, nemlig åbningen af Lille Salum på Liselund højskole d. 20. august sidste år. Det var en meget flot og festlig dag – og godt besøgt af mange medlemmer, "venner" af foreningen og andre interesserede. Jeg vil blot sige for nu, at rummet er blevet meget smukt, indholdsrigt og, vil jeg sige, forunderligt. Lige fra en pibe og et kort over Sandø, over den berømte skydedør med Don Quijote og det skrivebord, forfatteren sad ved, til puder i stof vævet af Vera. Vi kan som forening være utrolig stolte af den samling. Landsforeningen har som bekendt en arbejdsgruppe, der går under navnet Århus-gruppen. Det er ikke en modstandsgruppe eller en bølge-bande, selvom det lyder som en, men en samling af folk, der på den ene eller anden måde har beskæftiget sig indgående med Martin A. Hansens forfatterskab. Arbejdsgruppen fungerer som en sparrings- og netværksgruppe, og den har vist sig i mange tilfælde at være en god hjælp for mig, når jeg skal orientere mig i landskabet af Martin A. Hansen-formidlere og -kendere. Vi afholder møder mindst én gang i kvartalet.

Det er i Århus-gruppen, hvor ideen til den kommende udgivelse "For Barnets Frihed – Martin A. Hansen og skolen" blev født, og til denne udgivelse har Landsforeningen for nylig fået de 15.000 kr. vi manglede tilskikket af Stevns Brand Fond. "For barnets frihed – Martin A. Hansen og skolen", som er en (gen)udgivelse af Martin A. Hansen og skolen fra 1968 og en samling af små artikler, skrevet af gode folk som Ole Juul, David Bugge og Jens-Peter Noes Olesen, som I måske husker fra sidste generalforsamling. Bogen er planlagt til udgivelse i august/september i år.

Her til slut vil jeg benytte lejligheden til at sige, at jeg håber, at I ved, at jeg er meget lydhør og åben overfor forslag og andet, I hver især skulle have på hjerte. Netop fordi det er et stort generationsskifte vi har lavet, så er det vigtigt, at vi taler meget og godt sammen. Og jeg skal sige jer: Nok er jeg ung, men jeg kan tåle lidt af hvert kan I tro, og jeg er ikke ømskindet.

Og på den opfordring vil jeg give ordet videre til den gode Henning, som jeg synes I skal give en stor hånd!